

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 12. kesäkuuta 2017
(OR. en)

9282/17

ECOFIN 391
UEM 140
SOC 370
EMPL 285
COMPET 388
ENV 487
EDUC 215
RECH 171
ENER 210
JAI 468

ILMOITUS

Lähetäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Kom:n asiak. nro:	ST 9229/17 ECOFIN 362 UEM 111 SOC 340 EMPL 255 COMPET 357 ENV 457 EDUC 185 RECH 141 ENER 181 JAI 432 - COM(2017) 519 final
Asia:	Suositus NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI Itävallan vuoden 2017 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2017 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakohdassa mainittu, komission ehdotukseen
COM(2017) 519 final perustuva, neuvoston eri komiteoiden tarkistama ja hyväksymä ehdotus
neuvoston suositukseksi.

NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

Itävallan vuoden 2017 kansallisesta uudistusohjelmasta

**sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2017 vakausohjelmaa
koskeva neuvoston lausunto**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97¹ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

¹ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011² perusteella varoituskansallismekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Itävalta ei kuulu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta. Eurooppa-neuvosto vahvisti suosituksen 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Neuvosto hyväksyi 21 päivänä maaliskuuta 2017 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta, jäljempänä 'euroalueen suositus'³.
- (2) Koska Itävalta kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Itävallan olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1 ilmenevä euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.
- (3) Itävaltaa koskeva vuoden 2017 maaraaportti julkaistiin 22 päivänä helmikuuta 2017. Siinä arvioitiin Itävallan edistymistä neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 2016 hyväksymien maakohtaisten suositusten noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja sen kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa.
- (4) Itävalta toimitti vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelmansa 21 päivänä huhtikuuta 2017 ja vuoden 2017 vakausohjelmansa 2 päivänä toukokuuta 2017. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

³ EUVL C 92, 24.3.2017, s. 1.

- (5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁴ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.
- (6) Itävaltaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota ja velkasääntöä. Hallitus odottaa vuoden 2017 vakausohjelmassaan julkisen sektorin alijäämän kohenevan 1,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2017 ja sen jälkeen 0,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2021. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoite (0,45 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen vuoteen 2016 saakka ja 0,5 prosenttia sen jälkeen) aiotaan saavuttaa vuonna 2019. Vakausohjelman perusteella julkisen talouden velan suhteessa BKT:hen ennakoidaan supistuvan 84,6 prosentista vuonna 2016 vähitellen 71,0 prosenttiin vuonna 2021. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on suotuisa, ja siinä oletetaan investointien ja viennin kasvavan voimakkaasti vuosina 2017 ja 2018.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (7) Vakaushjelman mukaan poikkeuksellisen pakolaisvirran ja turvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden vaikutus julkiseen talouteen on merkittävä. Vakaushjelmassa annetaan riittävä näyttö näiden julkisen talouden lisäkustannusten laajuudesta ja luonteesta. Komission mukaan hyväksyttävät lisämenot olivat vuonna 2016 poikkeuksellisen pakolaisvirran osalta 0,25 prosenttia suhteessa BKT:hen ja turvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden osalta 0,04 prosenttia suhteessa BKT:hen. Turvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden lisävaikutus vuonna 2017 vuoteen 2016 verrattuna arvioidaan tällä hetkellä 0,01 prosentiksi suhteessa BKT:hen. Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan säännöksissä otetaan huomioon tällaiset lisämenot, sillä pakolaisvirta samoin kuin vakava terroriuhka ovat epätavallisia tapahtumia, joiden vaikutus Itävallan julkiseen talouteen on merkittävä, eikä kestävyys vaarannu, jos tilapäinen poikkeaminen julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta sallitaan. Vaadittua sopeutusta kohti julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta vuodeksi 2016 on siksi pienennetty pakolaisiin ja turvallisuuteen liittyvien kustannusten huomioon ottamiseksi. Vuoden 2017 osalta tehdään keväällä 2018 Itävallan viranomaisten toimittamien havaittujen tietojen perusteella lopullinen arviointi hyväksyttävine määrineen.

- (8) Neuvosto suositteli 12 päivänä heinäkuuta 2016, että Itävalta varmistaa, että poikkeaminen julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta rajoittuu sallittuun poikkeamaan, joka liittyy poikkeuksellisen pakolaisvirran aiheuttamiin vaikutuksiin julkiseen talouteen⁵, ja tämän mukaisesti sopeuttaa julkista taloutta vuositason 0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2017, mikäli julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen ei päästä vähäisemmällä sopeutustoimilla. Komission kevään 2017 talousennusteen perusteella rakenteellisen rahoitusaseman edellytetään vuonna 2017 pysyvän vakaana myönnetty poikkeamat huomioon ottaen. Komission talousennusteen mukaan on vaarana, että tästä vaatimuksesta poiketaan jonkin verran vuonna 2017. Komission kevään 2017 talousennusteen perusteella Itävallan olisi vuonna 2018 varmistettava, että nettomääräisten julkisten perusmenojen⁶ nimellinen kasvuvauhti ei ole suurempi kuin 2,2 prosenttia, jolloin rakenteellinen rahoitusasema paranee 0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen.⁷ Jos politiikka säilyy muuttumattomana, vaarana on, että Itävalta poikkeaa vaatimuksesta jonkin verran vuonna 2018. Samalla Itävallan ennustetaan noudattavan velkasääntöä vuosina 2017 ja 2018. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että Itävallan on oltava valmis toteuttamaan lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan vaatimusten noudattaminen vuosina 2017 ja 2018.

⁵ Itävalta saa poiketa julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteestaan vuosina 2017 ja 2018 niiden lisäkustannusten verran, joita julkiselle taloudelle aiheutuu vuoden 2015 poikkeuksellisen pakolaisvirran ja vuoden 2016 turvallisuuteen liittyvien toimenpiteiden vuoksi, koska tilapäiset poikkeamat ovat kummassakin tapauksessa voimassa kolmen vuoden ajan.

⁶ Nettomääräisillä julkisilla menoilla tarkoitetaan julkisia kokonaismenoja ilman korkomenoja, ilman unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja ilman ei-päätösperäisiä muutoksia työttömyysetuusmenoissa. Kansallisesti rahoitettu kiinteän pääoman bruttomuodostus jaetaan neljälle vuodelle. Päätösperäiset tulopuolen toimenpiteet ja lakisääteiset tulojen lisäykset otetaan huomioon. Meno- ja tulopuolen kertaluonteiset toimenpiteet kuittaavat toisensa.

⁷ Itävallan vuoden 2018 sopeutusvaatimuksessa otetaan huomioon vuodeksi 2016 sallittu poikkeama, joka liittyy epätavallisiin tapahtumiin, sillä tilapäiset poikkeamat ovat voimassa kolmen vuoden ajan.

- (9) Eläke- ja terveydenhuoltomenot aiheuttavat keski-suuren riskin julkisen talouden kestävyydelle keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, kun väestö ikääntyy nopeasti. Itävallan julkiset eläkemenot ovat suhteellisen suuret verrattuna muihin jäsenvaltioihin, ja niiden odotetaan vuoteen 2060 mennessä kasvavan 0,5 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen. Saman jakson aikana unionin keskiarvon odotetaan pienenevän 0,2 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen. Eläkemenojen kasvun tärkeimpiä syitä on todellinen eläkkeellesiirtymisikä, joka on viimeaikaisista uudistuksista huolimatta edelleen alhainen. Keskimääräinen työmarkkinoilta poistumisikä on miehillä 62 vuotta ja 6 kuukautta ja naisilla 61 vuotta, mikä on selvästi alle unionin keskiarvon (vuonna 2014 miehillä 63 vuotta 7 kuukautta ja naisilla 62 vuotta 7 kuukautta). Lisäksi naisten nykyinen lakisääteinen eläkeikä on 60 vuotta, mikä on unionin alhaisimpia, ja sen yhdenmukaistaminen miesten eläkeiän kanssa aloitetaan vasta vuonna 2024. Lakisääteisen eläkeiän kytkeminen elinajanodotteen muutoksiin auttaisi varmistamaan eläkejärjestelmän kestävyuden väestön ikääntyessä ja näin edistettäisiin myös todellisen eläkkeellesiirtymisiän nousua.
- (10) Terveystenhuollon julkiset menot ovat jo nykyään korkeat, mutta niiden odotetaan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä kasvavan edelleen huomattavasti eli 1,3 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen vuoteen 2060 mennessä, kun unionin keskiarvo on 0,9 prosenttiyksikköä. Korkeiden terveydenhuoltomenojen tärkein taustatekijä on mittava sairaalasektori, kun taas edullisempaa avohoitoa ei hyödynnetä riittävästi. Sairaalamenojen osuus terveydenhuollon kokonaiskustannuksista on unionin suurimpia. Viimeaikaiset aloitteet perusterveydenhuollon tarjonnan parantamiseksi on siksi pantava täytäntöön perinpohjaisesti, muun muassa tukemalla uusien rahoitus sopimusten tekemistä terveydenhuollon tuottajien ja sosiaalityövarahastojen välillä. Lisäksi Itävallan sairaala-ala ei hyödynnä riittävässä määrin tehokkaita julkisia hankintamenettelyjä, kuten unionin laajuisia tarjouskilpailuja (0,23 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun unionin keskiarvo on 0,62 prosenttia), julkisten hankintojen yhdistämistä ja muihin tekijöihin kuin hintaan perustuvia hankintasopimuksen tekoperusteita.
- (11) Itävallan hallinnon eri tasojen välisten rahoitussuhteiden yksinkertaistaminen on edistynyt taloudellista tasausta koskevan vuoden 2017 lain myötä. Itävallan julkisen talouden kehitys on kuitenkin valtuuksien ja rahoitusjärjestelyjen osalta edelleen tarpeettoman monimutkainen, ja sen toimintaa haittaa yhä paikallistason ja osavaltioiden hallinnon rajoitetun veronkanto-oikeuden ja laajempien menovastuiden välinen epäsuhta.

- (12) Vaikka verokiila on vuoden 2016 verouudistuksen johdosta kaventunut 49,5 prosentista 46,7 prosenttiin, se on edelleen suhteellisen korkea verrattuna unionin keskiarvoon, joka on 40,6 prosenttia (luvut viittaavat naimattomaan keskimääräiseen tulonsaajaan, jolla ei ole lapsia). Koska veroluokkiin ei sovelleta inflaatioon perustuvaa indeksointia, verokiila kasvaa jälleen asteittain kansantulon kasvaessa tapahtuvan keskimääräisen veroasteen vuosittaisen kasvun vaikutuksesta. Sen sijaan kasvua tehokkaammin suosivia tulonlähteitä, kuten juoksevia kiinteistöveroja, ei hyödynnetä riittävästi, pääasiassa siksi, että veroperusta on vanhentunut. Juoksevista kiinteistöveroista saatavat tulot ovat Itävallassa hyvin alhaiset (0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun unionin keskiarvo vuonna 2014 oli 1,6 prosenttia). Myös energian implisiittinen veroaste on Itävallassa melko alhainen, mikä viittaa ympäristöverojen alan hyödyntämättömään potentiaaliin, johon kuuluvat myös käyttäytymiseen myönteisesti vaikuttavat kannustimet.
- (13) Vaikka Itävallan työmarkkinat toimivat paremmin kuin useimmissa jäsenvaltioissa, haasteita on edelleen. Varsinkaan naisten työmarkkinapotentiaalia ei hyödynnetä riittävästi, mikä näkyy suuressa sukupuolten palkkaerossa, joka puolestaan johtuu muun muassa osa-aikatyön huomattavasta osuudesta. Vuonna 2015 sukupuolten välinen palkkaero oli 21,7 prosenttia, kun unionin keskiarvo oli 16,3 prosenttia. Osa-aikatyötä tekevien naisten suuri ja keskiarvon ylittävä osuus johtuu suurelta osin siitä, että heillä on hoitovastuu lapsista ja vanhuksista. Alle 3-vuotiaiden lasten päivähoitopaikkojen määrä vuonna 2015 oli 25,5 prosenttia, mikä jää edelleen huomattavasti Barcelonan tavoitteesta (33 prosenttia).
- (14) Koulutusosalalla Itävalta on jo ylittänyt kansalliset Eurooppa 2020 -tavoitteensa. Koulutustulokset riippuvat kuitenkin merkittävästi sosioekonomisesta taustasta, kuten OECD:n vuoden 2015 kansainvälisen oppimistulosten arviointiohjelman (PISA) tuloksista ilmenee. Lisäksi muuttajataustaisten oppilaiden koulutustulokset ovat huomattavasti muita oppilaita huonommat. Ulkomailla syntyneet oppilaat keskeyttivät koulunkäynnin ennen keskiasteen koulutuksen suorittamista 2,7 kertaa todennäköisemmin kuin syntyperäiset oppilaat vuonna 2016. Kotouttamishaasteet koskevat myös maahanmuuttajien Itävallassa syntyneitä lapsia. Lisäksi Itävallan haasteena on suuren turvapaikanhakija- ja pakolaismäärän integroiminen koulutusjärjestelmään.

- (15) Pankkialan kehitys viittaa tilanteen hitaaseen mutta vakaaseen kohentumiseen. Itävaltalaisen pankkien pääomittaminen on vähäisempää kuin muissa unionin pankeissa, ja niiden kykyyn tuottaa voittoa kotimarkkinoilla on kohdistunut painetta. Kansainvälisissä toiminnoissa omaisuuserien laatu ja tuottavuus on parantunut edelleen useilla markkinoilla Keski-, Itä- ja Kaakkois-Euroopassa, mutta haavoittuvia osa-alueita on edelleen. Kiinteistöjen hintojen nousu ja kiinnelainojen myöntämisen piristyminen korostavat makrovakaustoimien merkitystä.
- (16) Investoinnit alkoivat Itävallassa kasvaa jälleen vuonna 2016, mutta pk-yritysten investoinneissa ja palvelualalle tehdyissä investoinneissa oli edelleen heikkouksia. Itävalta tiedostaa yritysten perustamisen ja kasvun merkityksen uusille investoinneille (eli korvausinvestointeja laajemmille investoinneille) ja niihin liittyvien työpaikkojen luomiselle. Itävalta on sen vuoksi asettanut itselleen kunnianhimoiset tavoitteet, jotka koskevat digitalisaatiokehityksen edistämistä sekä perinteisesti alhaisen yritysten perustamisasteen nostamista (7,4 prosenttia, kun unionin keskiarvo on 10,8 prosenttia) ja yritysten kasvua (kasvuyritysten osuus 7,3 prosenttia, unionin keskiarvo 9,2 prosenttia). Nyt on jo ilmoitettu toimenpiteistä, joissa investointiasteiden vähentäminen yhdistetään oman pääoman ehtoisen rahoituksen, yrittäjyyden edistämisen ja verokannustinten toimintaedellytysten parantamiseen.

- (17) Yrityspalvelualalla ja säännellyissä ammateissa on edelleen korkeita sääntelyesteitä. Erityisesti arkkitehtejä ja insinöörejä koskevat rajoitukset ovat unionin keskiarvoa tiukemmat. Lisäksi yritysten vaihtuvuusaste on näiden ammattien kohdalla, samoin kuin asianajajien, kirjanpitäjien ja/tai veroneuvojen, patenttiasiamiesten, kiinteistönvälittäjien ja matkaoppaiden kohdalla, huomattavasti unionin keskiarvoa alhaisempi, mikä näyttää olevan osoitus suhteellisen vähäisestä dynaamisuudesta ja kilpailusta Itävallan ammattipalvelujen alalla. Tällaisia esteitä ovat muun muassa 1) arkkitehtejä, insinöörejä ja patenttiasiamiehiä koskevat osakkeenomistuksen ja yhtiömuodon rajoitukset, 2) arkkitehdeille ja insinööreille asetetut monialatoimintaa koskevat rajoitukset sekä 3) arkkitehdeille, insinööreille ja matkaoppaille varattujen toimintojen erityisen laaja kattavuus. Näiden esteiden vähentäminen voisi tehostaa kilpailua, mikä lisäisi markkinoille tulevien yritysten määrää ja hyödyttäisi kuluttajia matalampien hintojen muodossa. Ongelman ratkaisemiseksi on annettu suosituksia tammikuussa 2017 komission tiedonannossa, joka on osa palvelumarkkinoiden esteiden poistamiseen tähtäävää toimenpidepakettia.
- (18) Itävalta on toteuttanut mittavia toimenpiteitä turvapaikanhakijoiden vastaanottamiseksi ja pakolaisten ja muiden maahanmuuttajien kotouttamiseksi. Haasteena on kuitenkin edelleen muuttajataustaisten henkilöiden, erityisesti unionin ulkopuolella syntyneiden naisten ja työtä etsivien pakolaisten työmarkkinoille integroituminen.
- (19) Komissio on vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Itävallan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2017 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2017 vakausohjelman ja vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelman sekä jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Itävallalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Se on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Itävallan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyskannalta mutta myös sen, ovatko ne unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.
- (20) Neuvosto on tutkinut vuoden 2017 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto⁸ ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1,

⁸ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

SUOSITTAA, että Itävalta toteuttaa vuosina 2017 ja 2018 toimia, joilla se

1. harjoittaa finanssipolitiikkaansa vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän osion vaatimusten mukaisesti, mikä tarkoittaa julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista vuonna 2018, kun otetaan huomioon sallitut epätavallisiin tapahtumiin liittyvät poikkeamat; huolehtii terveydenhuolto- ja eläkejärjestelmän kestävydestä; järkeistää ja tehostaa eri hallintotasojen valtuuksia ja mukauttaa niiden rahoitus- ja menovastuita toisiinsa;
2. parantaa naisten työmarkkinatuloksia, myös tarjoamalla kokopäiväisiä hoitopalveluja; parantaa muita heikommassa asemassa olevien, erityisesti muuttajataustaisten nuorten koulutustuloksia; edistää investointeja palvelualalle vähentämällä hallinnollisia ja sääntelystä johtuvia esteitä sekä helpottamalla markkinoille pääsyä ja yritysten kasvua.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*
